



עלון מס' 130

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת אחרי מות

**"וְאֵל-יבֹא בְכָל-עַת אֶל-הַקֹּדֶשׁ - מִבַּיִת לַפְּרֹכֶת -
אֶל-פְּנֵי הַכְּפֹרֶת - - כִּי בָעֵנָן אֲרָאָה עַל-הַכְּפֹרֶת" [ויקרא טז, ב]**

לבוא מן החוץ, אל הפנים, ולהיפגש עם הקודש אינו 'דבר פשוט'. אפילו אהרון הכהן הגדול יש לו להיזהר בבואו "מבית לפרוכת".

וכותב הרצי"ה "על ידי לימוד תורתו ומועדי תפילתי וקיום מצוותי על ידי בני אדם הריני בעצמי מזכיר את שמי - ואינו רחוק מהפשט, אם לא הוא ממש!"

רש"י הביא גם את מדרשם של הכתובים, "לא יבוא כי אם בענן הקטורת" – על ידי קיום 'הסדר הזה – המצווה ממני'. (לשונו בספרו "אור לנתיבתי" פרק סב עמ' קטז)

כמובן שאין הכוונה לענן המביא גשם אלא לגילוי אלוקי בענן, שמתראה אל מי שראוי לכך.

ועוד זכורים לנו, סוגים נוספים של ראייה: יש ראייה- היכולה גם להיות הכרה והבנה, כמו אצל אברהם 'וישא עיניו וירא...' 'ראה ענן קשור...' (בראשית רבה נ,א). שהיה בעל ראייה רוחנית עילאית. (מהו 'ורא' שני פעמים!? הראשון – כמשמעו, והשני – לשון הבנה!)

וכן מצאנו לשון ראייה - כהבנה והסכמה במקומות נוספים הן ליחידים והן לרבים, כמו "וכל העם רואים את הקולות" (בעל הטורים)

ולעומת חוסר האפשרות לגשת 'בכל עת' אל הקודש, הרי שלגבי לימוד תורה נאמר "גרסה נפשי לתאבה, אל משפטיך בכל עת" (תהילים פרק קיט, כ)

[ואצל מרן הרב זצ"ל בכתי"ק: 'בכל עת' – גם בעת טרדותי - אפילו בלא ידע מאי קאמר – ילמוד! פנקסי הראיה א (בוסק) א עמ' ה']